

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 513/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези става 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бране Стојчића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Филиповића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 42/13 од 13.07.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1296/16 од 07.12.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА, адвоката Бране Стојчића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Филиповића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 42/13 од 13.07.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1296/16 од 07.12.2016. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Филиповића, у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2К 42/13 од 13.07.2016. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца и кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези става 5. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју је одређено да ће издржавати у просторијама у којима станује. Оштећеном привредном друштву „ВВ“ „...“ у стечају из ..., досуђено је на име дела имовинскоправног захтева, по основу накнаде штете, износ од 300.000,00 динара, који износ је окривљени АА, дужан платити у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, док је за преостали део захтева у износу од

7.600.160,00 динара, оштећено предузеће упућено на парнични поступак. Истом пресудом, окривљени ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 6. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца. Од окривљеног ББ, одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, у износу од 70.000,00 динара и одређено да је окривљени овај износ дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, у корист буџетских средстава Републике Србије. Пресудом су окривљени АА и ББ, заједно са окривљеним ГГ, обавезани да Вишем суду у Шапцу на име трошкова кривичног поступка, солидарно уплате износ од 322.688,25 динара и на име судског паушала износ од по 4.000,00 динара, свако у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1296/16 од 07.12.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених ГГ, АА и ББ, те је пресуда Вишег суда у Шапцу 2К 42/13 од 13.07.2016. године, у осуђујућем делу у односу на ове окривљене, потврђена. Истом пресудом, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу, у ослобађајућем делу у односу на окривљеног ДД, првостепена пресуда је укинута и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца, одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости, благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Брана Стојчић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1296/16 од 07.12.2016. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Драган Филиповић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 367. став 6. у вези става 1. КЗ, или наведене пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, те одложи извршење правноснажне пресуде до одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, оцењујући при томе законитост доказа који је предмет испитивања у смислу члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11....55/14) нашао:

Браниоци окривљених у захтевима за заштиту законитости истичу да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. У вези са истакнутом повредом браниоци наводе да је окривљеном АА стављено на терет кривично дело давање мита, а окривљеном ББ примање мита, у вези са службеним радњама усмереним на заштиту имовине оштећеног привредног друштва „ВВ“ „...“ у стечају, те да је првостепени суд уносећи у изреку пресуде део у којем наводи да је окривљени АА дао мито, да би му окривљени ББ омогућио и „продају секундарних сировина других предузећа која се налазе у оквиру фабричког круга „ВВ“, односно да је окривљени ББ примио мито како би омогућио окривљеном АА и „продају секундарних сировина других предузећа која се налазе у оквиру фабричког круга „ВВ“, прекорачио на тај начин оптужбу, огласивши окривљене кривим и за радње које се односе на имовину других привредних субјеката.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају не ради се о прекорачењу оптужбе, већ је реч о прецизирању чињеничног стања у границама оптужбе и усаглашавању, са утврђеним чињеничним стањем, из разлога што се не ради о имовинским кривичним делима за која су окривљени оглашени кривим, јер заштитни објекат у овом случају није имовина привредних друштава, већ је реч о кривичним делима против службене дужности, код којих је заштитни објект службена дужност, па се ради о другачијој природи кривичних дела у односу на имовинска кривична дела, па у овом случају нема ни проширења круга оштећених.

Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда, неосновано се захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ, истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Браниоци окривљених у захтевима за заштиту законитости истичу и да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се исте заснивају на доказу на коме се према одредбама ЗКП не могу заснивати, при чему браниоци као незаконит доказ означавају записник о саслушању осумњиченог АА дат у полицији дана 18.05.2012. године, који не садржи изричиту изјаву окривљеног о присуству браниоца.

Како су браниоци окривљених битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицали у жалбама на побијану првостепену пресуду, то Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд на страни седам- последњи пасус и страни осам – први, други и трећи пасус побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, наводи браниоца окривљених, да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП су од стране овог суда оцењени као неосновани.

Поред наведеног, бранилац окривљеног ББ, адвокат Драган Филиповић, у захтеву за заштиту законитости истиче да у побијаним пресудама није утврђено

да је окривљени ББ, као повереник оштећеног привредног друштва ВВ, у стечају, имао било каквих овлашћења према другим привредним друштвима и њиховој имовини, због чега бранилац сматра да исти није могао ни учинити кривично дело примање мита- за омогућавање окривљеном АА да продаје скундарне сировине других привредних друштава. Тиме је, према наводима захтева, у конкретном случају, побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости истиче и то да из утврђеног чињеничног стања произилази да је окривљени ББ, поклон узео након предузете радње, због чега бранилац сматра да је погрешно примењен закон када је исти оглашен кривим за кривично дело примање мита из члана 367. став 6. у вези става 1. КЗ, јер је утврђено чињенично стање, према наводима захтева, налагало примену одредбе члана 367. став 6. у вези става 4. и члана 1. КЗ. На тај начин је побијаним пресудама, према ставу браниоца, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац окривљеног истиче повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, по оцени овог суда, исти оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Филиповића, у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног ББ, у захтеву истиче и то да је погрешно примењен закон у погледу одлуке о казни, указујући тиме, по оцени овог суда, на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због кога сматра да је побијаним пресудама учињена наведена повреда закона, то Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног ББ, одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног ББ одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић